

A 6. cél, az erdőnevelési eljárások továbbfejlesztése, az első öt részeredményeiből folyamatosan teljesülhet.

Az erdőnevelési és faterméstani kutatásban gyors eredményeket felmutatni nem lehet. Évtizedek következetes munkája szükséges a nagy eredmények eléréséhez, amelyek átalakíthatják egész erdőművelési szemléletünket. Az erdőnevelési üzemi minta- és ellenőrző területek is ennek a munkának fontos részei.

Л. Беки ПРАКТИЧЕСКИЕ РЕЗУЛЬТАТЫ АНАЛИЗА ЛЕСОВОДСТВЕННЫХ УЧЕТНЫХ И КОНТРОЛЬНЫХ ПЛОЩАДОК

Из рубок ухода прочистка за последние 7 лет превысила на 3—8% прореживание.

Из рубок ухода интенсивность прочистки за последние 7 лет возросла на 3—8%, прореживание не ходится в таком же состоянии как и прежде, только в буковых насаждениях незначительно возросло. Средний объем древесины от прореживаний составляет 22,5 м³ на 1 га, это количество желательно довести до 30 м³. Анализ также дает возможность проконтролировать правильность таблиц запаса древесины. Отечественные таблицы по Фекете и Шоймош-у можно использовать соответствующим образом. Следовало бы составить новые таблицы для дуба австрийского и черешчатого.

Ifj. Beky A.: DIE PRAKTISCHEN ERGEBNISSE DER ANALYSE VON MUSTER- UND KONTROLLPARCELLEN FÜR WALDPFLEGE

Solange die Eingriffsstärke der Pflegehiebe in den letzten sieben Jahren bei den Reinigungen um 3 bis 8% zunahm, blieb sie bei den Durchforstungen unverändert; nur bei den Buchenwäldern zeigte sich ein geringer Anstieg. Der mittlere Durchforstungsanfall beträgt 22,5 fm/ha, es wäre seine Erhöhung auf 30 fm erwünscht. Die Analyse ermöglichte auch eine Überprüfung der Richtigkeit der Ertragstafeln. Die heimischen Tafeln von Fekete und Solymos haben sich als richtig erwiesen. Für die Zerr- und Stieleiche ist die Herstellung neuer Tafeln nötig.

A vágásérettség vizsgálata tölgyesekben

DR. BORSOS ZOLTÁN

Megfigyeléseim alatt álló idős kocsánytalantölgy fáink életük újabb évtizede alatt ismét bizonyíthatták vastagodási képességüket. Többnek 100 éves kora után már ez volt a harmadik, néhánynak a negyedik ajándékba kapott évtizede. Állományaik a hazai gyakorlatban annyira megszokottá vált 90—100 éves vágásérettségi kort túlélve ma sem mutatják az elöregült erdők képét, pedig a 30—50 éves bükk, gyertyán alsószintből kiemelkedő tölgyek kora már nincs messze a 150 évtől. A törzsükből mellmagasságban Pressler-fúróval vett csapok is azt bizonyítják, hogy évyűrűvastagságuk 120—130 éves kor után sem csökken annyira, hogy növedékük ne lenne számottevő. Ennek vizsgálatára irányuló kutatásaimból az alábbiakban néhány felvételt és elemzést közlök.

A vizsgálat helye és ideje: Vas—Zalai Hegyhát erdőgazdasági táj, Vasi—Hegyháti tájrészlet, Bejcggyertyános községhatár, 29—30 tag. Felvétel 1967 tavaszán, lombfakadás előtt.

Állománytípus: szórtan, helyenként csoportosan álló 130—140 éves kocsánytalantölgy hagyásfák 30—50 éves bükk, gyertyán alsószint fölött.

Termőhelyi adottságok: szagosmüges gyertyános tölgyes; savanyú hordalékon kialakult, jól vályogosult, 120 cm vastag termőrétegű, agyagbemosódásos rozsdabarna erdőtalaj; 200 m tengerszint feletti magasságban, enyhén hullámos, max. 5‰ lejtéssel.

A múlt gazdálkodásának ismertetése: Elődeink a sok érett, elgyertyánosult tölgyesből kiválogatták azokat az állományokat, melyekben hektáronként legalább 20 db „hagyásfák”-nak alkalmas tölgyet találtak. Jó gyertyános tölgyesek nem álltak rendelkezésükre, ezért csak néhány erdőrésztben tudtak 50 db-nál több tölgyet hagyni. A túltartásra jelölt állományokban 90—100 éves korban felújítóvágást alkalmaztak, melynek során a gyertyánt természetes úton újították fel, a bükköt mesterséges alátelepítéssel vitték be a visszamaradt hagyásfák alá.

Az eljárást, és annak hibáit, különös tekintettel a törzsárnyalás 20—30 éves ki-
maradására, valamint az általam javasolt új módszert korábban megjelent tanul-
mányaimban részletesen ismertettem.

A növedékfúróval vett csapok elemzése: A tölgyek kérgét mellmagasságban
kaparókéssel 8 cm szélességben megvékonyítottam. Ezen a gyűrűn mellmagas-
sági kerületet mértem, majd növedékfúróval a gyűrű délkeleti körívén csapot
vettem. A csapok évgyűrűméréséből, és a mellmagassági kerület felvételből állí-
tottam össze az 1. táblázatot úgy, hogy abban minden törzs- és koronaméret-
csoport jellemző egyede szerepeljen. A 2. és 3. táblázatban az 1. táblázat első hat
sorszámú egyedének méret-, fatömeg- és növedékadatait mutatom be azért, hogy
az érett tölgyek vastagodásának eredményét szemléltetni tudjam.

A 29/i erdőrészlet 1 ha-jának 30—40 éves gyertyán és bükk alsószintjét, vala-
mint a 130 éves kocsánytalantölgy egyedekből álló felsőszintjét részletesen is ele-
meztem azért, hogy annak — véleményem szerint — mintaszerű állományszer-
kezetét be tudjam mutatni. Ezeket az adatokat a 4. és 5. táblázatban közlöm.

1. táblázat

Sor- szám	Tag, erdő- részlet	Kor	Mellmagassági átmérő					
			1967. év tava- szán	növekedés 100 éves kor után				összesen
				az I.	a II.	a III.	a IV.	
		tíz éves szakaszban						
		év	centiméter					
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	30a	140	73,5	4,6	5,0	4,0	3,4	17,0
2.	30a	140	79,0	5,2	4,8	4,0	4,0	18,0
3.	29f	140	93,6	6,6	6,0	4,8	4,0	21,4
4.	29i	130	71,0	3,8	3,6	3,8	—	11,2
5.	29i	130	68,4	5,4	4,8	3,8	—	14,0
6.	29i	130	71,6	6,8	5,2	5,0	—	17,0
7.	29i	130	59,8	6,4	6,6	6,0	—	19,0
8.	29i	130	55,0	5,4	4,2	3,4	—	13,0
9.	29i	130	60,0	6,8	4,4	4,8	—	16,0
10.	29i	130	79,0	5,8	5,2	4,2	—	15,2
11.	29i	130	56,5	5,4	3,8	4,2	—	13,4
12.	29i	130	53,0	3,2	3,2	2,6	—	9,0
13.	29i	130	79,0	7,8	5,2	6,0	—	19,0
14.	29i	130	63,6	5,2	4,0	3,2	—	12,4
15.	29i	130	79,0	6,2	5,4	4,0	—	15,6
16.	29i	130	66,2	5,0	4,2	4,0	—	13,2
17.	29i	130	72,2	5,4	5,2	4,6	—	15,2

A táblázatok szöveges kiegészítése:

1. A vizsgált idős kocsánytalantölgyek 130—140 éves korukban még 1,5 mm-nél
vastagabb évgyűrű fejlesztésére képesek. Az 1. táblázatban 12. sorszámot,
kérgére festve 123-as számot kapott egyed kivétel, mert 3 m-re áll az ural-
kodó 122. sz.-tól, koronát nem tudott fejleszteni, szenvedett, amit az évtize-
dekkel is bizonyít.
2. Az 1—3. táblázatban 3. sorszámmal szereplő kocsánytalantölgy 20 m-es ko-
ronaátmérővel produkálta a kiugróan magas növedéket. A 6. sorszámúé csak
10 m. Az előbbiből 130 éves korban ha-ként 257 m³ fatömeggel 25 db-ot, az
utóbbiból 638 m³ fatömeggel 100 db-ot lehet fenntartani. Itt jegyzem meg

Sorszám	100 é. korban			110 é. korban		
	mellmag. átm.,	famagasság,	össz. fatömeg,	mellmag. átm.	famagasság,	össz. fatömeg
	cm	m	m ³	cm	m	m ³
1	2	3	4	5	6	7
1.	56,5	24,0	3,850	61,1	24,0	4,509
2.	61,0	24,0	4,494	66,2	24,0	5,293
3.	72,2	25,0	6,484	78,8	25,5	7,837
4.	59,8	24,0	4,319	63,6	24,5	4,959
5.	54,4	24,0	3,564	59,8	24,5	4,384
6.	54,6	24,0	3,590	61,4	24,5	4,621

azt is, hogy a 6. sorszámú, kérgére festve 38. számú egyedtől 10 m-re a nála vastagabb, 84,8 cm mellmagassági átmérőjű 37. számú egyed áll.

A táblázatban 13. sorszámot, kérgére festve 105. számot kapott egyed 18 m koronaátmérővel, a 15. sorszámú, illetve 24. számú egyed 12 m koronaátmérővel adott 130 éves korban 79 cm-es mellmagassági átmérőt.

- Bár a 100 éves kor utáni harmadik évtizedben elért mellmagassági átmérőgyarapodás általában jelentősen kisebb az előző évtized szaporulatánál, a növedék csökkenése még állandó famagasságot feltételezve sem törvényszerű, mert az évről évre növekvő hengerre rakódó vékonyabb palástot fatömegben kiegyenlíti a nagyobb felület.

Példaként az 1. táblázatban 17. sorszámmal (111. sz.) szereplő egyedet mutatom be, melynek 25 m-es famagasságát 100 éves kortól állandónak tekintve, fatömege és növedéke az alábbi:

100 éves korban	57,0 cm mellmag. átmérővel	összes-fatömeg	4,040 m ³
110 éves korban	62,4 cm mellmag. átmérővel	összes-fatömeg	4,843 m ³
120 éves korban	67,6 cm mellmag. átmérővel	összes-fatömeg	5,684 m ³
130 éves korban	72,2 cm mellmag. átmérővel	összes-fatömeg	6,484 m ³

Növedék 101—110 évig 0,803 m³,

111—120 évig 0,840 m³,

121—130 évig 0,801 m³.

A figyelmen kívül nem hagyható famagasság növekedését is számításba véve, a 2. és 3. táblázat adatai azt bizonyítják, hogy az évgűrű vastagság kisebb csökkenése mellett a növedék még emelkedhet is.

- Az 5. és 6. sorszámú egyed 100 éves korában gyakorlatilag azonos fatömegű volt. Utóbbi a gyertyán és bükk felújítása során, majd azután nagyobb lehetőséget kapott koronája besűrítésére, ezért 30 év alatt összesfatömegben 0,558 m³-rel hagyta le az 5. sorszámú kocsánytalantölgyet.
- A 3. táblázatból az is látható, hogy a jó, nem túlzott méretű és nem beszorított koronával nevelt egyedektől 100 év után, 130—140 éves korig, minden 10 esztendőszakaszban 0,8 m³-t várni lehet. Az egyedek 100 éves korban elért összesfatömege 150 éves korig megduplázódik. Ha a gyertyán felújítása

120 é. korban			130 é. korban			140 é. korban		
mellmag. átm.	famagasság,	össz. fatömeg,	mellmag. átm.	famagasság,	össz. fatömeg,	mellmag. átm.	famagasság,	össz. fatömeg,
cm	m	m ³	cm	m	m ³	cm	m	m ³
8	9	10	11	12	13	14	15	16
66,1	24,5	5,356	70,1	24,5	6,024	73,5	25,0	6,719
71,0	24,5	6,180	75,0	24,5	6,895	79,0	25,0	7,763
84,8	25,5	9,075	89,6	26,0	10,278	93,6	26,0	11,216
67,2	24,5	5,536	71,0	25,0	6,270	—	—	—
64,6	24,5	5,116	68,4	25,0	5,819	—	—	—
66,6	24,5	5,437	71,6	25,0	6,377	—	—	—

80 éves korban megkezdődik, 100 éves korban már a tölgyek alatt életerős, árnyalásra is képes újabb gyertyán generáció áll. A 20 éves felújítás alatt pedig megtörténik az első véghasználat mely ha-onként 80—100 db-nál több tölgyet nem is hagy vissza.

6. A 100 éves kor utáni fatömeggyarapodás elsősorban a késelési rönk mennyiségének emelkedésében mutatkozik. Az 50 év alatt várható átlagos 3,5 m³/db növedék 60%-a, 2,1 m³ furnér-rönk gyarapodásban remélhető, ami ha-onként 80—100 db egyed esetében 168—210 m³-rel, 49 db/ha esetében — 29/i erdőrészlet 1 ha-os üzemi kísérleti területén — 102,9 m³-rel emeli ugyan-ezen egyedek 100 éves korban adott, jóval kisebb mennyiségű késelési rönkhányadát.
7. Az átlagot képviselő 61—70 cm-es vastagsági csoportból kiemelem az 1. táblázatban 14. és 16. sorszámot, kérgére festve 45, illetve 55. számot kapott egyedeket, melyekkel külön is érdemes foglalkozni. Egymástól 8 m-re állnak. Koronájuk alakja azt bizonyítja, hogy nagy növőtér sohasem állt rendelkezésükre, de kezdettől fogva az uralkodók között voltak, ezért kicsi, de jól besűrűsödött koronát tudtak fejleszteni, melyek mintaszerűen össze is csúsztak. 120 éves koruk eléréséig még ez a kis korona is elegendő volt, mert az átlagos évgyűrűvastagság nem esett 2 mm alá. A 64 m² koronájú egyedekből 156 db-ot lehetne tartani ha-ként 120 éves korig. Csak 120 db-bal számolva, a 14. és 16. sorszámú egyed fatömegének átlagát, 5,5 m³-t véve alapul, várható összesfatömeg, gyertyán alsószint nélkül, 120 éves korban 660 m³.
8. Az 1. táblázatban 7. sorszámmal, kérgére festve 27. számmal szereplő egyed 1,5 m-re áll a 28. számú 70 cm mellmagassági átmérőjű egyedtől. Koronáját a másik oldalon kezdettől fogva lefoglalatlan növőtér irányába fejlesztette. A bőséges fényt is onnét kapta, ezért életerős, a 28. számúba jól becsúszó ágakat tudott képezni. Az alsószint felújítása során ismét szerencsés helyzetbe került, mert legtöbb felsőszintbeli szomszédját — bizonyára rossz alak, vagy meg nem felelő fafaj miatt — eltávolították, ezért a már korábban fejlesztett ágai ismét több fényt élvezve dús lombú hajtásokat hoztak, melyek a legutóbbi évtized 3 mm-es évgyűrűátlagát eredményezték.

3. táblázat

Sor- szám	Növe d é k 100 é v e s k o r u t á n				
	az I.	a II.	a III.	a IV.	összesen
	tíz éves szakas z b a n				
	k ö b m é t e r				
1	2	3	4	5	6
1.	0,659	0,847	0,668	0,695	2,869
2.	0,799	0,887	0,715	0,868	3,269
3.	1,353	1,238	1,203	0,938	4,732
4.	0,640	0,577	0,734	—	1,951
5.	0,820	0,732	0,703	—	2,255
6.	1,031	0,816	0,940	—	2,787

9. A 29/i erdőrészlet elemzett 1 ha-ján az alsószint teljes záródású, a talajt és a tölgy törzseket jól árnyalja. A felsőszintben levő tölgyek becslésem szerint csak 50%-ban használják ki a növényteret. Legtöbb esetben 4—5 fa áll egy csoportban, melyek koronája — ha a hálózat egyenletes — mintaszerűen egymásba csúszik. Ennek szép példája az 1—3. táblázatban 5. és 6. sorszámot, kérgére festve 60., illetve 38. számot kapott egyed. A 60. számútól 6 m-re áll az 59. számú egyed, melynek mellmagassági átmérője 75 cm, a 38. számútól 9 m-re a 84 cm mellmagassági átmérőjű 37. számú egyed. Mindkét esetben a szabályos, érintkező ágaikkal egymásba csúszó koronájú egyedeknek köszönhető a kis tőtávolság ellenére is produkált nagy mellmagassági átmérő. Vannak viszont a növényternek a felsőszint egyedei által ki nem használt folt-

4. táblázat

Famagasság, m	Vastagsági csoport								A felső szint összes	
	51—60 cm		61—70 cm		71—80 cm		81—90 cm		törzse, db	fatömege, m ³
	törzs-szám, db	fa-tömeg, m ³	törzs-szám, db	fa-tömeg, m ³	törzs-szám, db	fa-tömeg, m ³	törzs-szám, db	fa-tömeg, m ³		
	a z e g y h e k t á r o s k í s é r l e t i t e r ü l e t e n									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
24,0	8	30,498	—	—	—	—	—	—	8	30,498
24,5	2	7,606	9	47,335	1	6,895	—	—	12	61,836
25,0	7	29,598	6	34,254	11	76,888	—	—	24	140,740
25,5	—	—	—	—	2	15,674	1	9,075	3	24,749
26,0	—	—	—	—	—	—	2	20,592	2	20,592
Össz.	17	67,702	15	81,589	14	99,457	3	29,667	49	278,415

5. táblázat

Fa- magas- ság, m	Vastagsági csoport								Az alsószint összes	
	gyertyán				bükk					
	3—6 cm		7—12 cm		3—10 cm		11—18 cm			
	törzs- szám, db	fatö- meg, m ³	törzs- szám, db	fatö- meg, m ³	törzs- szám, db	fatö- meg, m ³	törzs- szám, db	fatö- meg, m ³	törzse db	fatömege m ³
	az egy hektáros kísérleti területen									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
3	420	1,176	—	—	—	—	—	—	420	1,176
4	410	2,132	—	—	—	—	—	—	410	2,132
5	268	1,501	—	—	177	0,761	—	—	445	2,262
6	142	1,363	—	—	76	0,729	—	—	218	2,092
7	136	2,081	—	—	104	2,153	—	—	240	4,234
9	—	—	346	10,726	220	9,176	—	—	566	19,902
10	—	—	92	4,876	—	—	27	2,133	119	7,009
11	—	—	136	7,928	—	—	32	2,624	168	10,552
12	—	—	—	—	—	—	186	22,506	186	22,506
13	—	—	—	—	—	—	130	21,970	130	21,970
14	—	—	—	—	—	—	68	15,436	68	15,436
Összesen	1376	8,253	574	23,530	577	12,819	443	64,669	2970	109,271

jai is, ahol tölgykorona nem található, ahová csak néhány bükk, vagy gyertyán igyekszik felhatolni, és azt a maga számára megszerezni.

Javaslat

Európa tölgykészlete vastag furnérrönköt illetően fogyóban van. Láttam a híres szlavóniai tölgyesek kitermelését és a helyükön álló nemesnyárasokat. Szemtanúktól hallottam a neves spessarti tölgyesek elöregedéséről, ennél fogva vágásérettségéről. Irányító osztrák szakemberektől hazájukban hallottam a vastag rönk termesztésre irányuló törekvéseikről, majd az elmúlt évben az erdészek Mekkájában, Bärenthorenben ismerkedhettem meg a 160 éves vágásérettségi korral tervezett méretes erdeifenyő furnér anyag termesztéssel.

A külföldön látottak, valamint a hivatkozott irodalomból olvasottak, és az előzőkben kivonatoltan ismertetett vizsgálatok alapján az a szerény javaslatom, hogy érdemes lenne fontolóra venni, nem követünk-e el hibát a tölgyesekben, elsősorban a gyertyános kocsánytalantölgyesek termőhelyén akkor, ha a jövőben is a hagyományos eljárások szerint gazdálkodunk, és azoknak megfelelően vágásérettnek tekintjük a 90—100 éves állományokat.

Dombvidékeink természetes vagy származék gyertyános-tölgyesei az előzőkben ismertetett felvételek szerint kiválóan alkalmasak kocsánytalantölgy furnérrönk termesztésre. Idősebb erdéseink még emlékeznek a hibamentes, vastag méretű, keskeny évgyűrűjű furnérrönköt igen nagyra értékelő külföldi fakereskedőkre, akik 100 rönkből csak 10-et találtak alkalmasnak, de azért többet fizettek, mint amennyiért a visszamaradó 90 db-ot hazai piacon értékesíteni lehetett. A magyar tölgyfurnér rönk keresett volt, és bizonyára a jövőben is értékes terméke lehetne az erdőgazdaságoknak, mert a világ enyvezett lemez és bútortlap szükséglete évről évre jelentősen emelkedik.

Az 1950-es években több ezer hektáron hajtottuk végre gyertyános tölgyes termőhelyen az elegendő rudas és érett tölgyesek alátelépítését gyertyánnal, hárssal, bükkal. Ma már sok olyan 60—80 éves tölgyesünk van, melyben 10—20

éves, árnyattűrő fajokból álló alsószint várja a döntést, véghasználatra kerül-e a felsőszint valamennyi fájával együtt, vagy még 70—90 éven keresztül a felsőszint legszebb tölgyeivel együtt, azok érdekében törzs- és talajárnyaló feladatot teljesítve életben maradhat-e.

Sok a 100 évhez közeledő jó gyertyános tölgyes is, melyben a ha-onkénti 100—120 db életerős koronájú tölgy kiválogatása és a gyertyán természetes felújítása könnyű feladat lenne.

Magas azoknak a 10—40 éves gyertyános tölgyeseknek a száma is, melyek arra várnak, hogy eldöntsük sorsukat; 80—100 év alatt vastagabb évgyűrűjű egyedeiből álló, nagyobb fatömegű állományt nevelünk belőlük, vagy fokozatosan készítettük elő legszebb egyedeiket a 150 éves korig való tartáshoz. Ha a célkitűzés az utóbbi lesz, a nyesést fő feladatnak kell tekinteni. Elegyetlen rudas és középkorú tölgyeseinkben pedig a nyesés mellett a törzsárnyaló alsószint létesítésének szorgalmazása lenne a magasabb vágásérettségi korral gazdálkodó erdész legfontosabb szakmunkája.

Nem merek gazdaságossági számításokat közölni, mert a mai árak félrevezethetik a gyakorlati erdészt. De meg vagyok győződve arról, hogy a jó anyagnak a jövőben nagyobb ára lesz. Az előzőekben közölt fatömeg és növedékadatok is igen nagy biztonsági tényezővel irtam le. Nem beszéltem például arról semmit sem, hogy a gyertyán kiválóan újuló és jó fatömeg termelő képességét céljainknak megfelelően a tölgyfurnér rönk termesztéssel egyidejűleg ma már mennyivel bátrabban használnánk ki, amikor azt nem gyomfának, hanem elsőrendű cellulózfának tekinthetjük.

Örülnék annak, ha vizsgálataim kivonatos közlésével bizonyítani tudnám, hogy a 100 éves kor után fenntartott gyertyános tölgyesekben nem következik be növedékvesztés, még mennyiségben sem, értékben pedig a 100—150 éves szakasz teszi a koronát az előző 100 év munkájára.

Gazdag talajokon álló kocsányostölgyeseinket szívesen ajánlgatjuk nyárasításra, mert ott nem lehet cél a furnérrönk termesztés. Száraz talajokon túl finom évgyűrűszerkezetű, megfizethetetlenül drága furnér rönköt lehet termeszteni. Ez természetesen csak olyan mértékben lehet a feladatunk, ami a 80—100 éves vágásérettségi korra alapozott gazdálkodás általános célkitűzéseiből adódik. A kiváló minőségű furnér rönk gazdaságos termesztésének megvalósítására az üde és fél-száraz gyertyános tölgyesek, tölgyesek termőhelye alkalmas.

Amint az előzőkből láttuk, könnyű a megítélése annak, hogy melyik tölgyes érdemel 100 éves kora meghaladtával 10—50 éves vágásérettségi mutatót, mert a termőhely, azon belül a domborzat, talaj helyszíni vizsgálattal minősíthető. Az állományszerkezetről pedig, különös tekintettel a koronák életképességére, a gyakorlatlall rendelkező szem első látásra döntésre alkalmas képet tud alkotni. Végül, ha a termőhely és az állományszerkezet minősége furnér rönk termesztési elképzeléseinket nem hűzza keresztül, a vágásérettséget döntse el az a műszer, amit az utóbbi évtizedekben ritkán használtunk, a növedékfűrő.

Д-р З. Боршо: ИССЛЕДОВАНИЕ ВОССТА РУБКИ В ДУБАВАХ

Исследование грабовых дубрав из дуба сидяцветного показывает, что и свыше 100 лет у древостоев не наступает уменьшение прироста. Однако стоимость этого прироста в пересчете по существующим ценам к сожалению нет возможности оценить.

В свежих и полусухих грабовых дубравах из дуба сидяцветного, где на 1 га имеется 100—120 деревьев дуба и нижний притеняющий ярус, целесообразно вести хозяйство с учетом фанерного материала.

Dr. Borsos Z.: DIE PRÜFUNG DER HIEBSREIFE DER EICHENWÄLDER

Die Untersuchung der Hainbuchen-Traubeneichenwälder zeigte, dass bei diesen sogar im Alter von über 100 Jahren noch kein quantitativer Zuwachsverlust zu befürchten ist, wobei aber der Wert der Bestände bedeutend zunimmt, leider ohne dass diese Werterhöhung mit den heutigen Preisen bewertet werden könnte. In den Hainbuchen-Traubeneichenbeständen, die auf frischen und halbtrockenen Standorten stocken, soll das Furnierholz das Produktionsziel darstellen, wobei ein Endbestand von 100 bis 120 Eichen je Hektar mit einer beschattenden unteren Kronenschicht anzustreben sind.